

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313209721
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313209721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, V. XXXX/X, XXX XX L., o zaplatenie 139,65 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 21C/267/2013-128 zo dňa 12.12.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok s výnimkou výroku o trovách konania.

Mení výrok o trovách konania tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 95,61 eur a iných trov vo výške 16,50 eur do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaná nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 21C/267/2013-128 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 139,65 eur s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 565,52 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok odôvodnil tým, že predmetom konania je zaplatenie ceny za dodaný plyn za obdobie rokov 2009, 2010 a 2011. Z rozsudku o rozvode manželstva vyplynulo, že manžel žalovanej R. Z. nežil v spoločnej domácnosti so žalovanou od októbra 2008, kedy sa odsťahoval, a v 2014 bolo manželstvo žalovanej a R. Z. rozvedené. Preto tvrdenia žalovanej, že bývalý manžel s ňou žil v spoločnej domácnosti až do roku 2014, sú nepravdivé. Preto neobstojí procesná obrana žalovanej, že žalovaným v konaní musel byť aj jej bývalý manžel. Zemný plyn, ktorého zaplatenie je predmetom konania, bol dodaný výhradne žalovanej, ktorá užívala byt, do ktorého bol tento zemný plyn dodaný, pričom skutočnosť, že žalovaná bola užívateľkou predmetného bytu nebola spochybnená. Žalovaná v zmysle zmluvy o dodávke plynu zo 07.08.2007, ktorú súd považuje za platne uzavretú, je odberateľkou. Súd prvého stupňa uviedol k námietke žalovanej, že zmluvu o dodávke plynu mohol uzatvoriť len vlastník bytu, ktorou bolo Bytové družstvo L., že zmluvu o dodávke plynu možno uzavrieť i s nájomcom bytu, do ktorej má byť plyn dodávaný (§ 48 ods. 2 Zákona o energetike). Tvrdenia žalovanej ohľadom nepodpisania prihlášky k odberu plynu z roku 1990 a následné zisťovanie tejto skutočnosti sú za takto zisteného stavu právne bezvýznamné, keďže súd prvého stupňa mal za to, že zmluva o dodávke plynu zo dňa 07.08.2007 bola platne uzavretá. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluvu o dodávke plynu zo dňa 07.08.2007 uzavrel so žalobcom vtedajší manžel žalovanej R. Z., pričom túto skutočnosť potvrdila žalovaná i R. Z.. R. Z. ako vtedajší manžel žalovanej zmluvu podpísal na základe ústneho splnomocnenia

žalovanej, ktorá o tejto skutočnosti vedela a platili na jej základe aj preddavky žalobcovi za plyn. Súd prvého stupňa tak ustálil, že 07.08.2007 došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dodávke plynu jedným z manželov. O platnosti uzavretia zmluvy svedčí aj to, že žalovaná uhradila v roku 2008 preddavkové platby vo výške 6 eur mesačne, čím uznala existenciu zmluvného vzťahu. Uviedol, že žalovaná sa nedovolala relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu, pričom toto jej právo sa premičalo v trojročnej lehote, a preto ide o platný úkon. Uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania tým, že nezaplatila cenu za dodaný plyn v lehote splatnosti faktúr, a preto je povinná platiť aj úrok z omeškania. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p., súd prvého stupňa priznal žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia za právne služby advokáta za sedem úkonov právnej služby spolu vo výške 103,75 eur. K týmto úkonom patrí ďalej režijný paušál 55,59 eur, ďalej sa zvyšujú o cestovné vo výške 110,93 eur a paušálnu náhradu vo výške 82,35 eur a náhradu za stratu času vo výške 201 eur. Všetky trovy právneho zastúpenia ďalej boli zvýšené o 20 % DPH a spolu činia 565,52 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Odvolanie odôvodnila tým, že na pojednávaní dňa 12.12.2014 kedy bol vyhlásený rozsudok, sa nemohla zúčastniť. Jej maloletý syn, o ktorého sa sama stará, bol chorý a musela zachraňovať jeho. Ospravedlnenie chcela súdu odovzdať na tretí deň, ale v predvianočnom zhone na to zabudla. Zápisnicu z pojednávania zo dňa 12.12.2014 dostala v jednej obálke spolu s rozsudkom a nemohla sa k nej vyjadriť. Nie je splnený okruh účastníkov konania, jej manželstvo trvalo od 24.05.2001 do 07.03.2015. Byť je vo vlastníctve Bytového družstva L.. Ani jeden zo spoločných nájomcov manželov nemal oprávnenie uzatvárať zmluvy o pripojení bytu k odberu plynu. SPP, a.s. bola táto skutočnosť známa, napriek tomu manželovi podstrčili na podpis zmluvu. O zmluve sa dozvedela až zo žaloby. V žalobe žalobca neuviedol bývalého manžela ako odporcu v 2. rade. Ako ďalší účastník mal byť prizvaný Bytové družstvo L.. Žaloba mala byť zamietnutá pre nedostatky vecnej legitímácie. Dňa 14.11.2014 predložil zástupca SPP plnú moc, ktorá mala byť súdu predložená už na začiatku konania. Na pojednávaní dňa 14.11.2014 sa sudca ku nej správal ako k obvinenej, pričom nejde o trestné konanie, ale o civilné konanie. Sudca navrhoval dôkazy, tvrdil, že skutočnosť, že podpis na zmluve nie je jej, dá preveriť súdnym znalcom a bude to stáť 1300 eur. Rozhodol sa sám predvolať jej manžela ako svedka. Exmanželove tvrdenia na pojednávaní dňa 12.12.2014 nie sú pravdivé. Dlh sa týka aj jeho ako spoločného nájomcu. Manželstvo je nerozlučné procesné spoločenstvo a je založené na solidarite. Žiadať od manželky, aby sa starala za dvoch o deti a domácnosť a nerešpektovať zákon o rodine, to popiera zmysel manželstva. Manžel žil v zariadenom byte, ktorý zariadila žalovaná sama za slobodna. Je možné, že jej manžel nebol žalovaný aj z toho dôvodu, že žalobcu zastupoval Y. I. a M. V.. Jej exmanžel má príbuzných s menom V., a to môže byť dôvodom, že nežalovali aj jej manžela. Protestuje proti tomu, že sudca založil do spisu rozsudok o rozvode manželstva, narušil tým súkromie manželov. SPP neboli účastníkom konania o rozvode. Takýto dôkaz nikto z účastníkov konania nenavrhol. Dlh za plyn 139,65 eur plus príslušenstvo, ktoré je hádam vo výške štvornásobku istiny, je úžerné. Je nezamestnaná, stará sa o deti a domácnosť i za manžela. Mala právo na finančné plnenie od neho. SPP ho zo žaloby vynechal, nerešpektujúc zákony a Ústavu SR. Manžel porušil § 18 a § 19 Zákona o rodine. BD L. porušilo svoju právnu povinnosť, neuzavrelo s ním zmluvu o spoločnom nájme, resp. užívaní bytu. SPP nenavrhol doplniť okruh účastníkov konania. Sudca porušil zákon o sudcoch a prísediacich, navrhoval za SPP dôkazy, jej vyjadrenia riadne nezapisoval. Manžel sa neodšťahoval, on do bytu nechodil, i keď mal povinnosť starať sa o svojho syna rovnako ako ona. Spoločný nájom nebol zrušený súdnou cestou. Zmena priezviska nie je dôvodom na uzatváranie novej zmluvy. Medzi manželmi nie je bežné, aby manžel uzavrel svojím podpisom zmluvu za neho a aby túto zmluvu ani neukázal. Hrubé porušenie zmluvy o dodávke plynu alebo neoprávnený odber sa jej netýka. Naopak SPP hrubo porušili jej práva a ignorujú zákon o rodine a Ústavu SR. Porušili zákon, uzatvorili zmluvu s neoprávnenou osobou v jej mene poza jej chrbát. Zmluva z roku 2007 nie je relatívne neplatná, je absolútne neplatná. Nie je pravda, že manžel sa odsťahoval. Keby to aj bola pravda, neprestala byť spoločným nájomcom bytu. Na rôznych úradoch tvrdil, že s nami žije v spoločnej domácnosti do dátumu rozvodu. Prihlášku k odberu plynu z roku 1990 považuje za jedine platnú až doposiaľ. Zmluva z roku 2007 je absolútne neplatná, mieni ju napadnúť žalobou. Navrhla, aby žaloba proti nej bola zamietnutá v celom rozsahu.

Žalobca vo vyjadrení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 9Co/42/2013, podľa ktorého vzťah založený uzatvorením zmluvy o dodávke plynu, a to potvrdením označenej prihlášky, pokračoval aj po nadobudnutí účinnosti zákona 70/1998 a nebolo nutné medzi odberateľom a dodávateľom uzatvárať novú zmluvu o dodávke plynu. Poukázal na znenie § 2 ods. 1 a § 4 ods. 3 Vyhlášky 140/1979, podľa

ktorého zmluvu o dodávke vykurovacích plynov zo siete je uzavretá potvrdením prihlášky na odber vykurovacích plynov zo siete dodávateľom. Odoberateľ dostane jedno vyhotovenie potvrdenia prihlášky. Dodávateľ nie je povinný skúmať alebo overovať pravosť podpisu odoberateľa na prihláške. Ak prihlášku podpísala za odoberateľa iná osoba, odoberateľ uvedený na prihláške je povinný zaplatiť odobraný vykurovací plyn pokiaľ nepreukáže, že plyn odoberal niekto iný.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozsudok vo výroku vo veci samej je vecne správny a výrok o trovách konania je potrebné zmeniť. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že zmluvu o dodávke plynu, o ktorú žalobca opiera svoj nárok, nepodpísala žalovaná, ktorá bola uvedená ako účastníčka tejto zmluvy, ale za ňu ju podpísal jej manžel na základe ústneho splnomocnenia od žalovanej. Súd prvého stupňa uviedol, že takéto konanie založilo vznik zmluvy medzi účastníkmi konania. S týmto záverom nie je možné súhlasiť. Aj keby uzatvorenie zmluvy o dodávke plynu bolo považované medzi manželmi za bežnú vec, muselo by sa udiť tak, že manžel žalovanej by zmluvu podpísal s uvedením svojho vlastného mena a svojim vlastným podpisom, pričom by bolo zjavné, že koná za svoju manželku. V tomto prípade manžel žalovanej napodobnil podpis žalovanej, teda nekonal za žalovanú. Takto uzatvorená zmluva o dodávke plynu nemôže byť platným právnym úkonom. V podanom odvolaní však žalovaná potvrdila platnosť prihlášky k odberu plynu z roku 1990 a tvrdí, že byt nadobudla za slobodna a aj ho za slobodna zariadila. Právny vzťah žalovanej so žalobcom vznikol podľa ustanovení vyhlášky 140/1979 Zb. na základe prihlášky z roku 1990 a nebolo potrebné, aby potom ako sa žalovaná vydala a zmenilo sa jej meno, bola podpísaná nová zmluva o dodávke plynu. Práva a povinnosti zmluvných strán vyplývali stále z pôvodnej prihlášky z roku 1990, plyn bol nepochybne spotrebovaný v byte žalovanej, a preto žalovaná má povinnosť za dodaný plyn zaplatiť.

Aj pokiaľ by povinnosť platiť za dodaný plyn žalovanej mala byť povinnosťou spoločnou a nerozdielnou s jej bývalým manželom, stále si žalobca môže vybrať, či zažaluje jedného alebo oboch z manželov. Nie je možné takúto žalobu podanú len proti žalovanej zamietnuť pre nedostatočný okruh účastníkov konania. Pasívne legitimovaný pri takejto žalobe je užívateľ bytu, resp. odoberateľ plynu, a teda nebolo potrebné žalovať Bytové družstvo L.. Aj keď manžel žalovanej vo vzťahu k žalovanej porušoval práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o rodine, nemá to vplyv na záväzkový vzťah žalovanej voči žalobcovi. Keďže existoval zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou, žalovaná sa nezaplatením faktúr v dobe splatnosti dostala do omeškania a je povinná platiť aj úrok z omeškania. Z uvedených dôvodov bol rozsudok vo veci samej ako vecne správny potvrdený postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

Procesné pochybenia vytýkané žalovanou nemajú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaná sa nezúčastnila pojednávania dňa 12.12.2014, avšak svoju neprítomnosť neospravedlnila a súd teda mohol vo veci konať a rozhodnúť. Sudca má právo aj z vlastnej úvahy vykonávať dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci. Dôkazy, ktoré vykonával súd prvého stupňa, konkrétne oboznámenie rozvodového rozsudku a výsluch bývalého manžela žalovanej boli pre rozhodnutie vo veci potrebné. Dodatočné predloženie plnej moci zástupcom konvaliduje aj predtým vykonané právne úkony týmto zástupcom, a teda nie je dôvodom pre zrušenie rozsudku skutočnosť, že plná moc právneho zástupcu žalobcu bola predložená súdu až dodatočne.

Nesprávny je však výrok o trovách konania rozsudku. Žalobca ako úspešný účastník má právo na účelne vynaložené trovy konania, pričom za účelne vynaložené trovy konania možno považovať trovy právneho zastúpenia vyčíslené v rozsudku na celkovú sumu 159,34 zvýšenú o 20 % DPH, teda spolu na sumu 191,21 eur. Trovy právneho zastúpenia spočívajúce v cestovnom a náhrade za stratu času nie je možné považovať za účelne vynaložené. Žalobca tým, že si zvolil právneho zástupcu z iného mesta, zapríčinil vznik týchto trov vo výške spolu cca 350 eur. Odvolací súd nepopiera možnosť žalobcu zvoliť si akéhokoľvek právneho zástupcu, avšak takýto postup nie je účelný, pretože spôsobuje vznik neprimerane vysokých trov. Aj trovy právneho zastúpenia o výške 191,21,-Eur sú neprimerané voči žalovanej pohľadávke, a preto odvolací súd postupom podľa § 220 OSP a podľa § 142 ods. 1 s § 150 OSP ods. 2 OSP zmenil výrok o trovách konania rozsudku a priznal žalobcovi súdny poplatok 16,50,-Eur) a polovicu trov právneho zastúpenia (95,61,-Eur).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, trovy konania však nežiadal priznať, a preto mu odvolací súd

ich náhradu nepriznal. Žalovaná v odvolacom konaní úspešná nebola, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.